

1 November 1966.

Zingen Psalm 123 vers 1 en 2, Ik hef tot U die in den Hemel zit,

Lezen Ezech. 37 vers 1 tot en met vers 14,
vooraf de 12 Artikelen.

Zegenbede.

Daarna is gezongen Ps. 119 vers 20, Weer van mij af de smaad-
heid die ik vrees,

Tekst Ezech. 37 vers 4 en 5 : Toen zeide Hij tot mij: Profeteer
over deze beenderen, en zeg tot hen: gij dorre beenderen, hoort
des Heeren woord. Alzo zegt de Heere HEERE tot deze beenderen:
ziet Ik zal den geest in u brengen, en gij zult levend worden.

Schrijven wij hier boven: De Goddelijke opdracht.

en overdenken

in de eerste plaats: de omstandigheden onder welke deze opdrac ht
is gegeven.

in de tweede plaats: de inhoud van de opgedragen profetie.

in de derde plaats: de onvoorwaardelijke vervulling van deze
profetie.

Doch vragen wij vooraf een zegen over dit ons samenzijn.

Zingen Ps. 85 vers 2 en 4 , Heeft dan Uw gramschap nimmer end.

Nogmaals de tekstlezing.

Dit hoofdstuk, gemeente, begint, met ons te verplaat-
sen in een tijd van het volk Israel, dat een deel van de be-
woners van Juda reeds gevankelijk weggevoerd was naar Babel.
Onder dezelve is ook Ezechiël, die met hen is weggevoerd, en
in Babels stromen in ballingschap verkeerde.

Zij zijn weggevoerd onder de Koning ~~Zedekia~~ Jojachim, en een
ander deel onder de Koning Zedekia, die nog te Jeruzalem was,
waaronder de profeet Jeremia arbeide.

En gelijk zij te Jeruzalem het woord van de profeet Jeremia
verworpen hebben, alzo hebben zij ook aan Babels stromen het

Het woord des Heeren bij monde van de profeet Ezechiël ver-
worpen.

Dit boek van de profeet Ezechiël, bevat in het kort een tekening
Of schildering, van wat God gedaan heeft aan Zijn volk Israël.
Waar Hij ze vandaan gehaald heeft, hoe Hij ze geroepen heeft,
en gebracht in een land vloeiende van melk en honing.

Hoe God hen versierd heeft met schone klederen, en hoe er een
naam van hen is uitgegaan onder de heidenen.

Dat woord van de profeet Ezechiël, behelst dus de weergave van
wat de Apostel spreekt, en zegt: dat hun de woorden en verbonden
waren toebetrouwd.

En van dat volk was geldende, het was een enig volk, zo wilde
Hij met geen volken handelen, die moesten Zijn getuigenissen,
en Zijn verbondsgeheimen missen.

Maar de vrucht die ons van dit volk staat opgetekend, is zo
afschuwelijk wat zij gedaan hebben, dat de Heere dat noemt,
een afschuwelijke boosheid.

Zij hebben trouweloos Zijn woord verlaten, de Profeten gestenigd
en gedood, Zijn tempel en altaren smaadheid aangedaan.

Zij hebben alle weldaden, waaronder zij verkeerden, dewijl zij
leefden onder de bediening en de openbaring van Gods verbond,
teniet gedaan door hunne zonden, en zij hebben gelijk Adam het
verbond verbroken.

Deswege ging het leven van dat volk in vervulling: Ik liet hen
dies veracht, naar het hun goeddacht handelen, Ik liet dit
dwaas geslacht, naar de keuze viel, van hun eigen ziel, in hun
wegen wandelen.

En gelijk niet één van de woorden Gods op de aarde is gevallen,
zo is ook het oordeel over dat volk vervuld geworden.

De Profeet Ezechiël heeft hen aangesproken als zijnde een hoer
die met veel boeleerders geboeleerd heeft, en de springader
des levenden Gods heeft verworpen.

Zij waren waarschijnlijk besneden, en hadden misschien het
Pascha gevierd, zij hebben misschien verkeerd onder de feest-
houdende menigte in Jeruzalem.

Ook zij hebben het woord van priesters en profeten gehoord, maar
in hun leven is ook openbaar gekomen, zoals in het leven van
alle schepselen, ook van hen die leven onder de beademing van
Gods woord, dat wij zo rampzalig van de Levende God zijn af-
gevallen, dat wij liever naar de duivel luisteren dan naar Gods
Woord.

En zo bleef er niet anders over, dan een rol, dei van voren en
van achteren beschreven was, met klaagliederen en met wee.

Er bleef voor de profeet niets anders over dan de verderver

~~dan de verderver~~ aan te kondigen, die niet zou sparen.
En te midden van het oordeel, wat over dat ganse volk kwam, zijn zij ook begrepen geweest in de wegvoering naar Babel, die God hebben aangeroepen, en hebben gezocht vanwege de gruwelen die plaats vonden in het land van Israel, van Juda, en van Gods Tempel, waar zij de afgoden hadden opgericht, den waren God ten hoon.

En dan komt er een moment voor dat volk in het geheel, dat alles voorbij en afgelopen is.

Er komt een moment, dat de eis van God overgaat, en zichzelf vervuld in de vloek die Hij uitspreekt over alles wat trouweloos van Hem afgeweken is, daar al de goede woorden Gods, waar niet naar geluisterd is, dat God spreekt in Zijn toorn en in Zijn grimmigheid, en bezoeking doet over al hun paden.

En dit oordeel van God is reeds in zijn vervulling gegaan in de gedeeltelijke wegvoering van dat volk naar de stromen van-Babel.

Het eerste deel van het boek van Ezechiël is vervuld, met wat God met dat volk gedaan had, en wat zij gedaan hadden.

En als dan alles zo ellendig en verdorven is, dat er geen aanknopingspunt meer is in de harten van dat volk, en dat geen zegen en geen vloek, dat volk nog beweegt, en Ezechiël steeds meer en grotere gruwelen ziet in het leven van dat volk en hun oudsten, dan komt er een moment dat het voorbij is.

Dat er onzerzijds geen helpen meer aan is, en God zijn gewisse wraak doet komen over alle zonden, en over alle ongerechtigheid.

En te midden van die duisternis, te midden van die doodschaduw gaat de profeet Ezechiël in het 36e hoofdstuk ~~profeteren~~ door den Geest profeteren, als hij zegt en getekend heeft, wat dat volk heeft gedaan, dan gaat hij profeteren wat God doen zal, en dat die God van Israel, zich gebonden heeft aan Zijn Eeuwig Welbehagen, en waar Hij het als het ware komt in te griffen, bedenk dit, Ik zal, en kan het nimmermeer doen, maar Ik zal het om Mijn groten Naams wil doen, dat die niet zal ontheiligd worden. Dit zij u bekent o huize Israels.

Dit is nu de boodschap van het eenzijdig Welbehagen van God, tot en over verdoemde schepselen in zichzelf, om volstandig te blijven, en om daarin te volharden, in het midden der gemeente. Daarom neemt de Heilige Geest, Ezechiël op in den Geest, en brengt hem aan een gans troosteloze plaats.

Hij brengt hem in de diepte.

En die diepte wordt ons nader omschreven als een kerkhof, ja veel erger als een slagveld, waar de doden liggen, die er niet sedert vandaag of gisteren liggen, maar die daar reeds langen tijd liggen.

Hij ziet alleen maar gebeente, ~~geen~~ geen skeletten, maar hij

ziet alles door elkaar heen gesmeten, op de grond van de vallei,
Dat laat de H. Geest hem zien.
De Heilige Geest laat hem heel goed zien.
Hij leidt hem er om heen. Hij laat hem er rusten, staat er eige-
genlijk. De Geest deed hem rusten.
Hij moet aan alle kanten goed in zich opnemen wat hij ziet, ge-
heel rondom moet hij gaan. Er lagen er zeer velen op de grond,
daar valt de klemtoon op: zeer velen.
En dan dat andere woordje: en ziet, zij waren zeer dor.
Het was minder en minder, het kon niet ellendiger.
Het was niet het gebeente, nog met glans overtoegen, maar het
was uitgedroogd en uitgedord gebeente, knekels zouden wij zeggen,
die daar her en derwaarts door de vallei heen gesmeten waren.
Gedood door eigen zonden en misdaden, en als zelfmoordenaars
aan het einde van hun leven gekomen, zonder hoop en zonder
verwachting.
Niet alleen dat zij in Adam hun hoofd dood waren, maar zij hebben
hun dood als het ware voltooit, in de tijd dat God hen Zijn
woorden en getuigenissen deed horen.
Zij hebben hun dood volgemaakt.
Daarom waren zij zo dor, dat het merg en het sap uit het ge-
beente uitgeteerd en uitgedroogd was, dat zelfs voor de maden
er niets te halen was op dat dorre knekelveld.
De Heere doet het hem zien, en vraagt aan hem wat Hij daar moet
aanschouwen.
De Heere laat het hem goed in zich opnemen. Waarom!
Opdat, als hij gaat profeteren van hetgeen God doet, alleen
maar terecht zou komen in het vrije souverijne welbehagen van
God, en nergens anders in.
Opdat geen enkel been zich in eeuwigheid zou beroemen.
Maar dat ook geen enkel profeet zou zeggen: ik had het wel ge-
dacht dat het zo gaan zou, maar dat alle roem van het vlees te
schande zou worden, en God alleen verheerlijkt zal worden, als
Hij Zijn welbehagen in de tijd uitvoert.
De Heere laat het hem zien. Heel goed zien.
Zo laat de Heere, als het wel is, Zijn volk en dienaren, een
blik naar binnen slaan, en op elkander, dat wij allen ganselijk
verdorven, en dood in de zonden en misdaden zijn, en dat zij
in plaats van een naam te maken, zij het veel erger hebben ge-
maakt dan de heidenen.
Zo laat de Heere hem daarin aanschouwen.
En hoewel Arminius en Pelagius zijn tent heeft opgeslagen op
deze dode akker, en er pingpong tafeltjes zijn aan gericht om
nog enig leven in de brouwerij te brengen, en Arminius bezig is
om been bij been te vergaderen, en Pelagius doet of er niets aan
de hand is, en ook de godsdienst bezig is om nog enig vertier

te maken op deze akker, en een kleurtje op deze dorre doodsb-
beenderen aanbrengt.

~~Trix~~ Trots alle arbeid, zij leven niet, het hart is er uit,
zij zijn dood en verstorven.

Zo een aanblik ontvangt nu de profeet Ezechiël, Zulk een won-
dere genade bewijst God aan hem.

Zo behaagt het God om bij Zijn dienaren, alle ijdele verwachting
af te snijden.

Zo behaagt het God, om bij een zondaar, in het bijzonder, zich
zelf te leren kennen, als een gans dode en ellendige in zichzelf.
De profeet moet het zo goed zien, dat hij nooit zou kunnen
denken dat het inbeelding was.

Gans ellendig, gans troosteloos, en gans moedeloos is de aanblik
van dit knekelslagveld, waar alles door elkaar gesmeten ligt,
en waar geen stem en opmerking is. Waar niets is.

Ja, zegt u, dat is de wereld die in het boze ligt.

Nee, dat is dat volk, dat God uit hun graven doet opkomen, en
welker graven door God geopend zullen worden, opdat zij zouden
bekennen, dat Hij alleen God is, en niemand meer, en zij zouden
walgen van zichzelf, als verstorvenen, die in de dood ingedom-
peld zijn, naar alles wat God gedaan had, nadat Hij ze apart
gezet had uit alle massa's der volkeren.

Nochtans heeft God hen, hoe hij hun ook genade bewezen heeft,
doen leren en ervaren, dat het bij de mens niet is, dat hij
zijn weg recht houdt.

Hij heeft hem doen ervaren, dat in de diepste zin, dat volk in
eeuwigheid geen partij kan zijn voor de levende God.

Geen partij meer van de God Israëls, die alleen wonderen doet.
Dit heeft Hij er bij Zijn knecht in willen drukken, menskind,
geef nu eens antwoord op de vraag: zullen deze dorre doodsb-
beenderen levend worden? Zullen zij levend worden. !

En ik ~~ziede~~ zeide (staat er geschreven) Heere HEERE, Gij weet het
Hij roept Hem aan, als de Almachtige Heerser en Gebieder, en
als Jehova, de Ik zal Zijn die IK Zijn zal.

Die Zijn verbond tot in eeuwigheid bevestigd.

Van wege de hoogheid des Heeren vermag hij niet uit te spreken:
Dat kan niet.

Hij verwacht van de ellendige aanblik, die hij aanschouwt, ook
niet te zeggen: Dat kan best.

Maar hij geeft, als het ware, het antwoord aan de Levende God
terug, en zegt, : Heere, Gij weet het.

Gij weet het, want Gij zijt een God van Eeuwig Welbehagen.

Gij zijt die God, Die een eeuwig plan en besluit hebt gemaakt,
En daar is de profeet van doordrongen, dat als in dat besluit
van God, dode en stomme beenderen zullen leven, dat zij ook

waarachtig zullen leven, al zouden alle duivelen en mensen er tegen opstaan, waarmee de Heere hem, in die zelfde vallei, de heerlijkheid van de God Israels heeft laten zien, Die tussen de Cherubs woont.

Gij weet het. Geeft U het antwoord. Het is U bekend. Ik durf niets te zeggen. Heere, maar ik onderwinde mij, ach, Heere HEERE, Uw naam is Jehova, Uw naam is Heerser en Gebieder, en als Gij Uw stem verheft, dan zou het kunnen.

Moet u eens aan de omstandigheden denken, en de heenwijzing ~~xxxx~~ ~~xxxx~~ tot deze profetische dienst van Ezechiël. Ellendige omstandigheden. Hopeloos. Moedeloos, zo zonder uit ~~zicht~~ zicht.

Hij kan schudden wat hij wil, maar er gebeurt niets.

Wat arm, wat ellendig, wat onaantrekkelijk zijn daar op dat veld, de weggegooiden beenderen.

Zo, historisch gezien, zijn de omstandigheden van dat volk aan Babels stromen.

Die zeggen, onze verwachting van den Heere is afgesneden.

Het is voorbij.

Zo is haar stand in Babel, en zo zal het ook zijn en worden in Jeruzalem.

Zo zal het ook overal gaan en worden, waar ~~de~~ de Heilige Geest in kracht, zaligmakend gaat onderwijzen.

U heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart in de misdaden en de zonden.

Daar zitten zij dan als in een graf opgesloten tussen de bergen, diep in de vallei, in een ver en vreemd land.

De Heere ziet wie ze zijn, de Heere merkt er nu op.

En de profeet in deze aanschouwing zegt, hij kan niet verder komen, Heere Gij weet het, Gij zijt alwetend.

Toen, ja, toen zeide Hij tot mij: profeteer over deze beenderen.

Toen het goed tot hem doorgedrongen was, en het beeld vast in zijn ziel lag, dat dit ganse volk, zo totaal dood en alles verbeurd had, dat er hunnerzijds geen verwachting meer was, en het in zijn ziel was ingegrift, het is afgelopen aan onze kant, in deze vallei is het voor goed voorbij, en hij nochtans in de aanschouwing van deze ellende, God aanriep, en zeide, Heere, Machtige Jehova, Ik zal Zijn die ik Zijn zal, toen sprak hij zijn wonderlijke opdracht van den Heere uit onder deze omstandigheden. Toen zeide Hij tot mij, arm dwaas mensenkind, profeteer over deze beenderen, en zeg tot hen : gij dorre beenderen, hoort des Heeren woord.

Letten wij nu op de in houd van de opgedragen profetie, die hij spreken moet.

Het is een wonderbare opdracht, heel anders dan de opdrachten die voort komen uit de tenten van Arminius, heel anders.

Het is een heel andere opdracht dan de ijver zonder verstand. Het is een wonderlijke opdracht, in strijd, met al ons vleeselijk verdorven denken, en zo wonderbaar, dat de ganse wereld, hel in godsdienst, zal moeten betuigen, en het ook moeten beamen: Deze opdracht lijkt wel krankzinnig.

Toen zeide Hij tot mij.

Het woord, dat de Geest hem op de lippen legt, om neer te tekenen, is vol, want er staat: Toen zeide Hij, Jehova, de Machtige, Die nooit Zijn werk laat varen, en trouwe houdt tot in der Eeuwigheid. Toen zeide Hij. Dat betekent, God zelf gaf opdracht aan Zijn dienaar. Hij ging niet met zichzelf. Hij ging niet met kunstig verdichte fabelen.

Hij had geen mooie les, hoe gunstig hij het nou eens op zijn best uit kon denken, om deze dorre beenderen aan de haak te slaan.

Neen. Daarvoor had hij te goed gekeken.

Daarvoor had de Heere zijn ogen geopend.

Maar God, ~~die~~ die spreekt, en roept de dingen die niet zijn alsof zij waren. Hij laat roepen en opdracht geven.

Hij zendt Zijn knechten.

Hij zendt Zijn profet Ezechiël, en legde de woorden in zijn mond. En wat zegt hij?

Probeer het nog eens, probeer het nog eens met die beenderen, probeer het eens om te zeggen: God wil dat je allen zalig wordt, redelijke, zedelijke schepselen, je bent toch duur verplicht, en zelfs schuldig om je zaligheid, met vreze en beven uit te werken. Probeer het nog eens.

Neen. De de Hoogheid des Heeren weerhoudt hem daarvan.

God heeft een heel andere boodschap, want Jehova, de God van Israel zegt tot hem: Profeteer mensenkind. Zet de bazuin van het Eeuwig Evangelie aan de mond. Van de Levende God. Doe dat. Profeteer ook dan, daar gij hen aanschouwt, er is geen oor, want het is erafgeteerd, er is geen oog, want het is door de wormen uitgevreten, er zijn geen voeten, om zich te spoeden naar de God Israels, met de bede: ~~wie~~ wie weet, Hij mocht Zich mijner ontfermen. Dat is onmogelijk en kan nooit meer.

Maar nu. Spreek het Woord van God. Zet die bazuin aan uw mond, en laat het weerklinken, en profeteer, en zeg dan, wat God doen zal, daar, waar gij dood zijt in de zonden en in de misdaden, en dat het doen van ons afgelopen is.

Zeg dan, historisch gezien, tegen dat volk, wat nooit meer naar Jeruzalem terug kan komen, en als in een graf is opgesloten: Dorre beenderen, hoort des Heeren Woord.

Dat is zo het wonder van de verkondiging van het Woord Gods, waar bij geen brieven van menselijke, goed of afkeuring een rol spelen. Maar dit.

Toen zeide Hij tot mij: profeteer mensenkind, profeteer over

deze beenderen, en zeg tot hen : Gij dorre doodsbeenderen , hoort des Heeren Woord.

Dat is het Eeuwig wonder, van vrijmachtig welbehagen, waarin de wijsheid der wijzen wordt te schande gemaakt.

Want immers de doden kunnen niet horen, de blinden kunnen niet zien, de stommen kunnen toch niet spreken, en nog hopelozener zijn zij die nog verder tot ontbinding zijn gekomen, en naakte en ontklede skeletten zijn, die daar liggen weggeworpen als knefels op het slagveld.

En daarom, geliefden, de inhoud van de opgedragen profetie is zo wonderbaar, dat zij alle winkels van de godsdienst, hierop aarde op slot draait, omdat zij alles uitbant en uitschakelt wat van beneden is.

Daarentegen is zij zo onuitsprekelijk groot en diep, omdat zij komt van de Alvermogende God, die zegt : Ik wil, en het zal geschieden.

Daarom zal Ezechiël niet bezwijken, en zal hij zijn lippen ~~op~~ openen.

Daarom zal hij dwars tegen het onmogelijke in, tegen al die schenkels zeggen; de Heere, de God van Israel heeft gezegd, dat ik tot jullie zou spreken, zoals je bent; gij dorre doodsbeenderen,; hoort des Heeren Woord. Dat is een wonder!

Als wij persoonlijk in ons leven nooit door die lieve Geest geleid werden, in deze donkere vallei, dan is het werk, de profetie, en de prediking van het Woord zo eindeloos vermoeiend. Wij zijn dwaas, en gij zijt dwaas, er is geen verwachting, en geen troost, dat het morgen misschien beter zal zijn als vandaag. Dat de mensen morgen misschien iets meer onder de indruk, van dood en eeuwigheid zullen zijn, en in tranen zullen roepen. Stomme en dode beenderen hebben geen tranen meer.

Als wij daar nooit geweest, en door de Geest zijn ontdekt, aan onze diepe ellende en verlorenheid, dan is dit een harde akelige godsdienst, ~~na~~ de ware Godsdienst.

Dat stuit ons tegen de borst, daar kunnen wij niet blij mee zijn. Het leert ons, daar is geen aanknopings punt meer, om de ambtelijke werkzaamheden aan te vangen.

Dit kan alleen de levende God doen, in Zijn welbehagen, en Zijn verkiezende liefde, die dan volvoert zal worden, als de steen radikaal, voor het graf toegewenteld is. Liefde ?

voelt u, wat een nare, ellendige boodschap het wordt voor ons verdorven begrip ? Wat een eeuwig ploegen op steenrotsen dan ook de prediking van het woord van God inhoudt ?

Maar ook, wat een bittere vijandschap, voor iedere godsdienst waarbij wij nog enigermate partij zijn, en enigzins een plaats innemen, waarbij wij, bij wat het ook dan is, heimelijk

speculeren op een vonkje of een overblijfsel in de dorre doodsbeenderen.

Maar anderzijds, wanneer wij waarachtig, persoonlijk, door die lieve Geest zijn onderwezen, hoe de zaken staan, hoe gans onmogelijk dat is ; Daar wordt het een blijde boodschap als Hij zegt : Profeteer toch, mensen kind over deze beenderen.

Daar moet ge juist wezen, hier op het kerkhof. In de verte mogen zij feest vieren, en alle dagen vrolijk en blij zijn. Blijft gij maar hier, zegt de Heere tegen hem. Hier op deze onaantrekkelijke plaats. Blijf er zo met Mijn getuigenis, ja met de inhoud van Gods getuigenis.

En de inhoud van Gods getuigenis is : Hoort des Heeren Woord † Ge hoeft nu niet te zeggen, of dat nu een vraag, of een eis, of iets anders is, want er is maar èèn partij, en dat is de Levende God, Die in de Hemel woont. De anderen zijn allemaal dood en overhoop geworpen.

Er is geen andere partij meer over. Dit hoeft geen twistpunt meer te zijn. Helemaal niet. Neen!

Hier spreekt de inhoud van deze boodschap wonderbaar : Hoort des Heeren Woord. Zonder meer. Ik zal Zijn Die Ik Zijn zal . Daarom zal dat Woord , de ingewanden van de Levende God met zich meebrengen, Die gezegd heeft : Ik heb Jacob vrijgekocht, en heb hem verlost uit de hand die sterker was dan hij.

Ik heb hem verlost. Hij brengt het zuurdesem van Zijn Almacht mee.

Ik doe het niet om uwentwil, maar om Mijns Groten Naams wil. dat Hij verheerlijkt worde.

Onzin, zouden wij zeggen. Het is onzerzijds ook onzinnig. Onzerzijds, wanneer wij het zeggen. Wanneer wij het doen is het dwaasheid.

Maar de Heere zeide tot hem, dat hij zeggen zou : Gij dorre beenderen, hoort des Heeren Woord!

En als de Heere dat zegt tot de profeet Ezechiël, gij dienaar des Heeren, zegt gij het dan ook maar, of gij bekwaam of onbekwaam zijt, meer of minder begaafd, dat doet niet ter zake, op de vallei die God u deed zien.

De inhoud van de profetie is, de stem van God die de doden levend roept.

De inhoud van het Woord heeft zulk een macht, dat het precies het zelfde is, als of wij lazen : Er zij licht, en daar was licht.

Gij dorre beenderen hoort des Heeren Woord.

Hij roept, en hij spreekt het uit, en zij zullen ~~hebben~~ het Woord van Jehova horen.

Het Woord van God, het Levende Eeuwig blijvende Woord , brengt oren, ogen en een hart mee. Ja het brengt, vlees, geest,

zenuwen en voeten, ja alles mee.

Daarom is het ook zo een eeuwig wonder, dat wij op deze dag aldus bij elkander zijn, en deze avond op dit woord, dat God gezegd heeft mogen letten, en ook tot ons gezegd heeft : Profeteer mensenkind, het is hopeloos, moedeloos, en uitzichtloos uwerzijds, maar het is Mijn eigen Goddellijk Woord, en dat zal eeuwig staan blijven.

Alzo zegt de Heere HEERE tot deze beenderen, ziet Ik zal de Geest in u brengen,

De Heere HEERE zegt het. Wat een Domineé, of iemand anders zegt, dat telt niet mee.

Maar, als zij in de Naam des Heeren spreken. Dat het Gods Woord ~~woord~~ is, en Zijn getuigenis, door de bediening des Geestes, en in kracht, niet met woorden van menselijke wijsheid, maar als het uit Hem, door Hem, en tot Hem mag zijn, en zij ook de tolk mogen zijn, van het alzo zegt de Heere, de Gebieder, de Jehova, tot deze beenderen, Die zegt; zo is dan noch hij, die plant, iets, noch hij die nat maakt, iets.

God neemt Zijn instrument in Zijn hand ; Hij zelf gaat het zeggen. Wat dan ? Als God spreekt, en gaat zeggen : Ziet Ik zal de Geest in u geven.

Dat is de inhoud van deze profetie.

Niet alleen een geest, zoals dit volk van Israel, voorgesteld als deze beenderen, waar weer een levensader in zou komen, en zijweer bekleed met vlees zullen zijn, om straks weder te keren. Neen, neen; Meer dan dat, maar dat Hij Zij eigen Geest, Zijn Heiligen Geest, in de diepste zin zal schenken, en in hen zal brengen.

Ieder woord van de boodschap, is de inhoud, en de bevestiging van wat Ezechiël zag. Zij waren dor en dood. Ze hebben geen geest.

Ik zal de Geest in hen brengen. Ik zal het zelf doen.

Zo was de inhoud van deze boodschap : Gij dorre beenderen, hoort des Heeren woord, zie Ik zal de Geest in u brengen.

Wat een gans troostrijke boodschap voor alles wat ellendig, verworpen, en verdoemelijk is in zichzelf, wat oren heeft, en niet kan horen.

Wat een recht wonderbare boodschap , voor die geen geest hebben. Dan wordt het een toon, welke God heeft uitgedacht, en gestemd, in Zijn Eeuwig Welbehagen, waar Hij trouw gezorgd heeft voor Zijn eer.

Om door de dienst, van die profetie (zoals u in het formulier is voorgelezen) het God behaagt, om aldus Zijn gemeente, die Hij ten Eeuwige leven heeft uitverkoren, door het Woord, het levende Woord, van de Levende God, tot Christus te brengen

— Profeteer dan.

De inhoud van deze boodschap, kan, daar, waar alles voorbij is, en alles aan een eind gekomen, dan ook alleen maar inhouden, Dat God alles doen zal. Maar dan ook alles. Maar dan Almachtig alles ook.

Dat Hij de steen van het graf zal afwentelen, en Hij zal zeggen: Lazerus, kom uit.

Israël komt uit, om stad en tempel te herbouwen.

Maar in nog dieper, en geestelijke zin, als Hij de gedoden aanspreekt, door de macht van Zijn Geest en Woord, om bij één te vergaderen, tot het levende Sion, in Zijn koninkrijk en het Jeruzalem dat boven is, waarvan Jezus Christus de Levende hoeksteen is.

"Ziet" is de inhoud van de boodschap, Ik zal de Geest in u brengen.

Dat wil eigenlijk ook zoveel zeggen, als, Ik zal u levend maken. Ik zal u uit het graf halen, en ogen, oren, voeten, en een hart geven, want gij hebt geen hart, om Mij te vrezen.

Wonderbare inhoud; Ziet Ik zal de Geest in u brengen, en gij zult levend worden.

Het is gespeend van alle menselijke gedachten, ook van onze doorsnee predikatiën, van alles.

Maar het is doordrenkt van Die Ene Leeraar der Gerechtigheid, van Zijn, Ik zal het doen, om ~~mijn~~ Mijn Naams, ~~mijn~~ en om Mijn Zelfs wil, en Ik zal het zo doen, dat gij zult levend worden, zodat, als Ik straks uw graven openk, gij uw graf zult kennen, en gij van u zelf zult walgen, en in waarheid zult betuigen: Ik heb gezondigd, en gedaan dat kwaad was in de ogen des Heeren. Ja, zolang de beenderen daar liggen, het graf gesloten, is er geen stem of opmerking.

Maar, waar het woord van de Levende God komt, die de grafsteen als met een zwaard doorboort, daar komen zij uit hun graven om te walgen van zichzelf.

Zij veroordelen en verfoeien zichzelf, en zullen God recht en gerechtigheid toe kennen, dat Hij rechtvaardig is, en dat het onrecht, de schuld, de dwaasheid, de , dood en de hel aan onze zijde is. Van wonderbare inhoud, is deze boodschap.

Dan alléén is er uitzicht.

Ook zoals wij op deze avond, naar Gods Voorzienigh~~xxxx~~ bestel zijn gekomen, om in het midden der Gemeente, niet alleen als vaste voorganger, en spreker, maar door u verkozen en geroepen zijn om het Woord Gods te prediken.

Dat is het enige uitzicht, en de enige hoop.

God maakt de doden levend. Hij zelf zeide: de ure komt, en is nu dat de doden zullen horen, de stem des Zoons Gods, en die ze gehoord hebben zullen leven.

Bij de aan, en bij de voortgang, voltrekt zich deze wonderbare profetie, en geschiedenis, die u hier is opgetekend. Ik zal den Geest in u geven; Ja, zo leert het de Heilige Geest. Hij leert ons, een streep door al onze dwaze godsdienst te geven van ; ik heb er al zo lang om gebeden, en als de Heere het dan nu noch niet doet, dan kan ik er ook niets aan doen, want ik heb er het mijne aan gedaan.

De Heere rekent ook met de dwaze godsdienst af, die zegt : Het is maar uitwendig, hoor mensen, maar de Heere zegent het hoor, denk er om.

Zo worden de beenderen opgepoetst.

Hoeveel te beter, en gezegender is het, om waarachtig met de profeet te aanschouwen, en te zeggen : Het is gans hulp en hopeloos, alles, wat aan onze kant is, is ten enemale voorbij. Maar Uw Woord zegt : Ik zal het doen, Gij zelf zegt : Ik zal het maken. Ik zal het scheppen.

Letten wij ten laatste, op de onvoorwaardelijke vervulling, van deze profetie.

De godsdienst van ons vlees, blijft altoos steken, in oproep, in aanmoediging, en in pogingen, om dorre beenderen een beetje op gang te brengen.

Maar het Eeuwige Woord van God blijft niet steken. Dat spreekt onvoorwaardelijk, uit Zijn Welbehagen : Gij zult levend worden. Niet, misschien, als wij er veel om vragen, ook niet, als we een beetje in het gelid gezet worden.

Ook niet, om ze een beetje vreugde te geven, door de ganse wereld in de Kerk uit te stallen. ~~Werk~~ Wereld zijn zij al genoeg.

Niet, om ze door allerlei foefjes en middeltjes bij het Woord te krijgen; Neen, niets van dit alles.

Maar het kan alleen, in het opzien tot God, die zegt: Gij zult levend worden. Dat zal nooit missen. Dat zal nooit bedrogen uitkomen.

Dat zal voor u en mij, hopelijk in de tijd, of in de Eeuwigheid, open baar komen, dat dit Woord van God vervuld is.

Dat het onvoorwaardelijke Woord van God, Eeuwig waarachtig gebleven is, want niets zal achter gebleven zijn, tot wien de profeet, tot wien God, dit Woord heeft gericht, maar zij zullen horen, zij zullen leven, zij zullen Zijn Geest ontvangen. Die zal hen overtuigen van zonde. Die zal hen overtuigen van dat slagveld, vol dorre doodsbeenderen, die de Enige Tabernakel Gods, aan het vervloekte hout des kruises, hebben genageld.

Die zal ook leren roepen: Gena o God, gena, verschoon mij toch naar Uw barmhartigheden.

Dit is, in de diepste zin, de Geest, Die levend maakt. Dat is de Geest, die zucht, met onuitsprekelijke zuchtingen.

Dat is de Geest, Die uit het graf, uit het kerkhof vandaan, uit het ontzielde, de dingen schept, die niet zijn, alsof zij waren.

Datis alleen van God, en van boven.

Al maken wij veel lawaai, al zouden we lange jaren, wat voor mij verborgen is, in uw midden zijn, en gij met ons vergadert zijt, meisjes, jongens, en ouders, en dat niet aanwezig was; Wanneer dat niet gevonden werd, dan zag het er gans troosteloos ~~xxxxxxxi~~ en hopeloos uit.

Maar nu, God heeft het gezegd, en omdat Hij het gezegd heeft, mag ik u op deze avond, zelfs nog met vrij en blij moedigheid betuigen, dat God, voor Zijn werk, in u, en in ons midden, zal zorgen, dat er doden geboren zullen worden, en dat God, in ons, voor korteren of langeren tijd, Zijn Welbehagen zal openbaren en verklaren.

Ja, in uwe harten. Dat is een troost!

Daarom, is onze bede : Och, dat er kracht en leven in mij rees, wil die, door Uw gerechtigheid verwekken.

Anderzajds, heb ik toch een weinig goede moed, vanwege, dat onvoorwaardelijke van God.

Dat Hij het zegt, als alles weg is, en Hij zielen uit het graf oproept, en uit de kaken des doods bevrijd.

Laten wij voor wij verder gaan zingen uit Psalm 106 : 25. Dies hebt, Gij o God hun last verlicht.

Gemeente, alle beloften, alle woorden van God, alle profetie, alle zegen, alle vloek, ja de ganse openbaring van God, is vervuld, in die God, die voortijds, op velerlei wijze, door de vaders gesproken heeft.

Hij heeft ten laatste, zegt de apostel, tot ons gesproken, door den Zoon. Hij is het Levende Woord van God.

Dat is de verborgen mening des Geestes. Het Woord des Heeren HEEREN.

Welk Woord ?

Het Woord, dat van Eeuwigheid, bij God was, en in de volheid des tijds gekomen is. (Vervuld is)

In zwakheid, nochtans in de Majesteit van het Woord, op aarde gewandeld heeft.

Laten wij het zo zeggen: God heeft het vlees geworden Woord, neer doen dalen, in dit slagveld van gedoden.

Hij doet Zijn Christus, éénmaal, in de volheid des tijds, maar ook proef ondervindelijk, nederdalen in het hart.

Hij werkt Zijn Eeuwige Liefde.

Dat Woord, dat zo vast en onbewegelijkis, komt te midden van een zee van jammer, dood, en ellende.

In Zijn zichtbare omwandeling, op aarde, werd daar reeds getuigenis van gegeven, welk een Woord Hij was.

Want als Hij het graf laat openen, en op Zijn machtwoord zegt: Lazerus, kom uit, dan komt Lazerus uit.

Als het Eeuwige Woord van God, getuigenis gaat geven, dat een dode zondaar, wordt levend geroepen, door te zeggen: Volgt gij Mij ! En zij, terstond, alles verlatende, zijn Hem nagevolgd. Zijn woord is met macht.

Hij is de samenvatting, van alle goede woorden, die de Heere gesproken heeft. Hij is de inhoud van hetzelfde.

Zo spreekt God, door Zijn enig geliefde Zoon, het Woord des Levens, dat onder ons heeft gewoond, en in deze grafkelder, dit knekelveld, deze aarde is afgedaald.

Hij was geen dor doodsbeen. Hij was ook niet het vervloekte hout, dat wij zijn. Een dor hout.

Maar Hij was het groenende hout, Hij was het leven des Geestes, Dat was in Hem.

Maar Hij boog lager en dieper dan de beenderen, daar aan de mond van het graf verspreidt, en weggeworpen.

Hij boog nog dieper.

In hun graf heeft Hij zichzelf doen indalen. In hun ellende, is Hij ellendig geweest, uitgenomen de zonde.

En nu, dorre doodsbeenderen, die nooit anders konden zeggen dan: Weg met Hem, omdat het Levende Vlees, die Levende Zoon, dat Levende Woord, zo op hen afkwam, en hen hun dood deed gevoelen.

Hij was immers "het Leven"

Daarom konden zij niet anders, dan Hem haten en verachten.

Dit Woord, dat Vlees geworden Woord, heeft nochtans, als Die grote Ezechiël, als Die grote Profeet des Vaders, gezegd : Jongeling, Ik zeg u, sta op.

Hij heeft gezegd, Mijn zoon, weest welgemoed, uw zonden zijn u vergeven. Uw dood is weggenomen.

Dat Levende Woord van God.

Dat onvoorwaardelijk getuigenis van God, wat Hij gegeven heeft in Zijn Zoon, dat is het zuurdeeg, het Eeuwige werkende Woord, dat zo werkt, door den Geest, in dorre doodsbeenderen, dat zij niet alleen uit hun graf gerukt worden, maar ook dat zij leren betuigen, een walging te hebben aan zichzelf, en leren betuigen: Ik, wil, mijn misdaden, die U tergen, niet verbergen.

Gij had mij zo goed gemaakt.

En ook door den profeet, is dat volk getekend, als rijk bewelddadigd, door de Heere, de God van Israel.

Maar ook bij de voortgang, moeten zij zeggen: wij, en onze vaders, hebben trouweloos tegen U gehandeld, bij ons is de beschaamdheid des aangezichts.

Dat is het woord, het Levende Woord : Ik zal de Geest in u geven. De Geest van Christus, wone rijkelijk in u.

Verbrijzeld de steen, ~~dat~~ doet het hart beven, en vervult met

innerlijke weedom des harten. Want het Woord dringt door : Gij hebt met veles boelearers, geboeleerd, keert nochtans weder, gij afkerige kinderen.

Zo keren zij weder, bij de aanschouwing, van Zijn wonderlijk welbehagen, in de ervaring, van hun jammerlijkheid, hun dood en verlorenheid. Het Levende Woord!

Ten laatste, ten laatste, hebben zij het graf, op Hem, dicht-gesloten, en de steen er voor gewenteld.

En om de vrees, dat Hij op zou staan, waar Hij van had geprofeteerd, hebben zij het graf verzegeld, en een wacht er bij gezet.

Die bekende geschiedenis.

Hij was het vlees geworden Woord, en zal in Zijn lichaam klaarlijk bewijzen, dat het Woord levend en krachtig is, (dat Hij wel in zwakheid des vleses, in gebed en smeeeking Zijn weg ging, maar Zichzelf vastklampte aan het levende Woord,) dat het graf moet bersten, en de steen er af moet gaan.

Daarom, daarom, daarom mensenkind, profeteer over het slagveld, Profeteer, zelfs ook nu vanavond.

Profeteer, want Zijn steen is van het graf afgewenteld, dewijl Hij, door de dood niet kon gehouden worden.

Er is betaald, de deugden van God zijn verheerlijkt.

Ik heb Uw Naam verheerlijkt op de aarde.

Hij is als een dor doodsbeen, in het oordeel van God gezonken, want het behaagde God, Hem te verbrijzelen, en Hem krank te maken.

Nu dan, waar het Eeuwige Levende Woord van God, in het graf niet kon blijven, daar zult ook gij, die verordineerd zijn, ten Eeuwige leven, ervaren in uw leven, dat de steen ook van uw graf afgewenteld zal worden,.

Dat het Woord van Gods macht, u zal overkomen : Gij dorre beenderen, hoort des Heeren woord !'

Het zal in de vrucht van het leven, openbaar komen, dat, ~~was~~ hetgeen waarachtig is in Hem, ook waarachtig in ons zal zijn.

Want God, Die gezegd heeft, dat het licht in de duisternis schijnen zal, is dezelfde, die ook in onze harten geschenen ~~had~~ heeft, om te geven verlichte ogen des verstands.

De Almachtige Jehova, die oudtijds, hier de opstanding uit Babel heeft geprofeteerd, en ons vanavond bepaalde bij de opstanding, door het Woord van Zijn macht, (uit ons eigen gegraven graf,) Die vergezelle ons in de overige dagen van ons leven.

Die snijde meer en meer, alle verwachtingen des vleses af.

Die doet het ons ervaren, :ook mijn dood lichaam, waak op en juich, gij die in het stof woont.

Gemeente, deze dag, die voor u, en voor mij, een gedenkwaardige dag is, is bijna weer voorbij.

Wij gaan, als het de Heere wil, straks weer naar onze huizen terug.
Wat kan ik u anders zeggen dan dit : Gij die God moogt vrezen, bidt ten eerste aan de Troon van Zijne Genade, en dat dit gebed in uwe harten moge zijn, om deze opening des Woords, namelijk van Gods, soeverijn, vrijmachtig, verkiezend welbehagen, waarin Hij trouw gezorgd heeft, voor Zijn eer.
Dat Hij het dan moge gebruiken, tot onze bekering, en lering, is mijn hartelijke, wens en bede, om en in Christus wil.

Amen.

Gebed.

Toespraken.

Dankwoord.

Zingen Psalm 69 : 14 , Gij hemel, aard en zee, vermeld Gods lof.

Zegenbede.